

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Motuk

Ławnik SN Wojciech Szczepka

w sprawie X. Y. - sędziego Sądu Rejonowego w K.,
po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu w dniu 7 grudnia 2022 r.

zażalenia sędziego X. Y.

na postanowienie Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w Łodzi
z dnia 29 września 2020 r., sygn. ASD 1/20
na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p.

postanawia

pozostawić zażalenie bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sędzia J. S. – obrońca X. Y., sędziego Sądu Rejonowego w K., wniosła o
zawieszenie postępowania toczącego się przed Sądem Dyscyplinarnym przy
Sądzie Apelacyjnym w Łodzi o sygn. akt ASD 1/20, ewentualnie o rozpoznanie
sprawy

w Sądzie Dyscyplinarnym przy Sądzie Apelacyjnym w Katowicach.

Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w Łodzi postanowieniem z dnia
29 września 2020 r., sygn. akt ASD 1/20, wydanym na rozprawie stwierdził:

1. brak podstaw do odroczenia rozprawy dyscyplinarnej,
2. brak podstaw do zawieszenia postępowania,
3. brak podstaw prawnych do przekazania sprawy dyscyplinarnej do rozpoznania innemu sądowi dyscyplinarnemu.

Zażalenie na to postanowienie w zakresie odmowy zawieszenia postępowania i odroczenia rozprawy wywiódł w ustawowym terminie sędzia X. Y., zaskarżając je w całości i wniósł o jego uchylenie. Skarżący podniósł w zażaleniu, że jego stan zdrowia nie pozwalał na udział w rozprawie ze względu na zaawansowaną chorobę nowotworową, natomiast jego pełnomocnik nie mógł stawić się w Sądzie z uwagi na zarażenie wirusem COVID-19. Ponadto, art. 120 § 1 k.p.k. obliguje Sąd do wezwania wnioskodawcy do uzupełnienia braków formalnych w terminie 7 dni pod rygorem uznania ich za bezskuteczne.

W opinii sądowo-lekarskiej z dnia 15 listopada 2020 r., stwierdzono, że sędzia X. Y. [...]. Prezes Sądu Rejonowego w K. pismem z 20 maja 2021 r., poinformował, że w dniu [...] 2021 r. X. Y. zmarł, co wynika również z odpisu aktu zgonu dołączonego do sprawy na etapie jej rozpoznania przez Sąd Najwyższy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 430 § 1 k.p.k. (odwołującego się w części do przesłanek z art. 429 § 1 k.p.k.), sąd odwoławczy pozostawia środek odwoławczy bez rozpoznania w sytuacji, gdy jest niedopuszczalny z mocy ustawy, został wniesiony przez osobę nieuprawnioną, po terminie, bądź jeżeli przyjęcie tego środka nastąpiło na skutek niezasadnego przywrócenia terminu.

O ile nie ma wątpliwości, że wniesienie zażalenia przez sędziego X. Y. na postanowienie o odmowie zawieszenia postępowania było dopuszczalne zważywszy na treść art. 22 § 2 k.p.k., to ze względu na jego śmierć niedopuszczalne stało się rozpoznanie tego zażalenia przez Sąd Najwyższy – Sąd odwoławczy. Negatywna przesłanka procesu wynikająca z art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. obliguje bowiem do jego umorzenia w głównym nurcie, stanowiąc zarazem o niedopuszczalności prowadzenia postępowań wpadkowych, co dotyczy także sytuacji, gdy postępowania te znajdują się na etapie postępowania odwoławczego.

Wniesione zażalenie było natomiast niedopuszczalne w zakresie, w jakim kwestionowało odmowę odroczenia rozprawy, gdyż na postanowienie o takiej treści zażalenie nie służy (art. 459 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

l.n